

Beyond Psychology #9 deel 1
Ik wil jouw jaloezie prikkelen.

Vraag 1

Geliefde Osho,

Vanwege uw genie in het combineren en dan voorbij het materiële en spirituele gaan, en omdat u een overvloed schijnt te hebben van beide werelden, denk ik dat veel niet-sannyasins en sannyasins jaloers op u zijn. Mensen storen zich eraan en willen overvloed niet voeden. Als ze iets voeden, dan zal het armoede zijn. Als u in een grot zou zitten, naakt, koud, en mediterend, zou dat wel iets zijn, maar zo bent u niet.

Sannyasins die er nooit van gedroomd hebben een Rolls Royce te bezitten schijnen meer te hunkeren voor nog een erbij dan voor een staat van meditatie, zelfs na jaren bij u te zijn geweest. U schijnt hebzucht voor het materiële aan te wakkeren, eerder dan een verlangen om voorbij dit alles te gaan – of tenminste dat is de boodschap zoals die door sommigen ontvangen wordt. Kunt u commentaar geven?

Het maakt deel uit van mijn hele opzet om juist de structuur van het menselijk bewustzijn te veranderen. Het verleden heeft armoede, ascese, masochistisch gedrag geëerd. Iemand werd gerespecteerd als hij afstand deed van alles wat plezierig was, alles wat comfortabel was. Hij werd gerespecteerd voor het kwellen van zichzelf, hoe groter de kwellen, des te groter het respect. Het hele menselijke verleden is masochistisch en al de religies hebben aan deze gekte bijgedragen.

Wat ik probeer is om zo'n uitgestrekt verleden en de invloed daarvan te veranderen. Dus het is gewoon maar een opzet. Ik heb geen verlangen naar materiële dingen in mensen gecreëerd; ze zijn er zonder dat iemand ze creëert. Ja, ze zijn zo diep onderdrukt dat mensen zelfs vergeten zijn dat ze die hebben. Ik creëer ze niet; ik wil gewoon de dekmantel, de onderdrukking verwijderen om iemand te laten beseffen dat hij liever een Rolls Royce heeft dan verlichting. Dit besef zal een basis stap zijn naar verlichting, omdat het hem bewust maakt van zijn eigen realiteit, zijn hebzucht. Drieënnegentig Rolls Royces waren niet nodig. Ik kon geen drieënnegentig Rolls Royces tegelijkertijd gebruiken – hetzelfde model, dezelfde wagen. Maar ik wilde het je duidelijk te maken dat jij bereid was al jouw verlangen voor de toekomst, voor liefde, voor spirituele groei te laten vallen om een Rolls Royce te hebben. Ik heb doelbewust een situatie gecreëerd waarin je je jaloers zou voelen.

De functie van een meester is erg vreemd. Hij moet jou helpen om tot inzicht van jouw innerlijke structuur van bewustzijn te komen: die zit vol jaloezie. Alle tradities in heel het verleden hebben precies het tegenovergestelde gedaan. De zogenaamde heilige, in alle tradities, leeft op zo'n manier dat je je nooit jaloers op hem zult voelen. Let eens goed op dit punt. Je zult sympathie voor hem voelen. De heilige kwelt zichzelf, dat zit ook niet in zijn aard. Hij is onnatuurlijk bezig om respect te winnen, om zijn ego te vervullen. Hij is niet geïnteresseerd in spirituele groei; hij is erin geïnteresseerd om respect te hebben, om aanbeden te worden als een god. En hij is bereid om er alles voor te doen.

Hij leeft in een illusie, en hij creëert een grote illusie in mensen die naar hem toe komen. Hij geeft hen het gevoel dat ze religieus zijn, dat ze spiritueel zijn, omdat ze een heilige respecteren, een heilige vereren. Ze zijn zelf nog niet in staat tot zulke ascetische disciplines, maar ze hopen op een dag... dit is hun ideaal. Ze vergeten helemaal dat ze jaloeerse mensen zijn. En de heilige helpt hen om hun jaloezie te vergeten; hij helpt hen om het te onderdrukken.

Mijn werk zal zeker totaal anders zijn. Ik wil jouw jaloezie prikkelen, want dat is de enige manier om ervan af te komen. Eerst moet je weten dat je die hebt; dan kun je er afstand van doen, want het is ellende en hel. Maar je kunt het zo diep onderdrukken dat de kwestie om er afstand van te doen niet bij je opkomt. Ik heb in overvloed geleefd want volgens mij is er geen scheidslijn tussen

het materiële en het spirituele. De leer om in armoede te leven is gevaarlijk: je zult materieel arm zijn, en je zult ook spiritueel arm zijn, want ze zijn niet afgescheiden. Ik leer je rijk te leven, in overvloed, materieel en spiritueel – beide. Het is niet de vraag of je materieel in overvloed moet leven of spiritueel. De fundamentele vraag is of je in overvloed, in rijkdom zou moeten leven – wat natuurlijk en existentieel is. Het is jouw basisbehoefte om in overvloed op te bloeien, alle kleuren te kennen, alle liederen te kennen, alle schoonheden van het leven te kennen.

Maar het is zeker dat ik in conflict met het oude moet komen, want heel het menselijk verleden heeft de armoede geprezen en het gelijk aan de spiritualiteit gemaakt, wat absolute onzin is. Spiritualiteit is de grootste rijkdom die een mens kan overkomen, en het omvat alle andere rijkdommen. Ze gaat niet tegen enige andere rijkdom in; ze is gewoon tegen alle soorten armoede. Dus wat ik heb geprobeerd is zoiets radicaals dat het wel vijandigheid vanuit alle hoeken van de hele wereld moet creëren. Mensen hebben met bepaalde waarden zo lang geleefd dat, ook al hebben deze waarden hen slechts ellende gegeven, ze de connectie niet zien. Deze waarden hebben hen niet vervuld, tevreden gemaakt – maar ze zien de connectie niet.

Ik wil dat mijn mensen een symbool zijn... om de hele wereld bewust te maken dat hun ellende door hun verkeerde waarden wordt veroorzaakt, dat ze arm zijn omdat ze armoede gerespecteerd hebben – en hun gedrag is zo krankzinnig. Van de ene kant willen ze armoede respecteren, en van de andere kant zullen ze zeggen: "Help de armen." Vreemd, als armoede zo spiritueel is dan zou het juist het meest spiritueel zijn om elke rijkard arm te maken, helpen om de rijke mens arm maken, zodat hij spiritueel kan worden. Waarom de armen helpen? Wil je hun spiritualiteit vernietigen?

Maar er heerst een diepe onbewustheid, een grote blindheid, en ik vecht tegen een gigantische onbewustheid, duisternis. Natuurlijk zullen ze erg getergd zijn. Ze zouden van me gehouden hebben, me vereerd hebben. En het was zo makkelijk voor me om te doen wat ze wilden, maar dan zou ik de oude ellende, de oude ziekte, de oude stomiteit hebben laten voortduren. Ik heb besloten om niet respectabel te zijn, maar om geen enkel onzinnig waardesysteem te steunen. Het is erg eenvoudig om in te zien waarom asceten – zichzelf vernietigende mensen, bezig met een langzame zelfmoord – gerespecteerd werden. Dat is omdat het onnatuurlijk is, omdat jij dat niet kunt. Zij doen iets wat jij niet kunt. Als iemand op zijn hoofd staat op straat, zal zich onmiddellijk een menigte verzamelen, maar jij loopt op je beide benen – daar zal geen menigte op af komen! Wat is die man aan het doen wat de menigte aantrekt? Hij doet iets wat de menigte niet kan. Hij bewijst mind boven lichaam, hij bewijst geest boven natuur. Door zijn lichaam te kwellen bewijst hij dat hij niet het lichaam is, het raakt hem niet. Door te vasten, niet te slapen, of dagenlang te staan bewijst hij dat hij iets kan wat jij niet kunt doen; hij is superieur ten opzichte van jou. Jij kunt ook doen wat hij doet, je moet alleen een beetje stom zijn, je moet alleen een beetje suïcidaal zijn, destructief. Alles wat je nodig hebt is een zeker plezier in pijn en je kunt een groot spirituele heilige worden.

Ik heb de hele geschiedenis bekeken en niet één enkele mens gevonden die tegen deze suïcidale houding ten opzichte van het leven, deze anti-leven houding, in opstand is gekomen. Misschien waren ze bang dat niemand naar hen zou luisteren, bang dat ze hun achtenswaardigheid zouden verliezen.

Ik heb in de beginjaren van mijn leven besloten dat er één ding is waar ik op moest letten, en dat is me niet druk te maken om respect. Dan worden de dingen heel simpel. Dan kan ik doen wat natuurlijk is en wat gezond is. En dan kan ik een brug tussen materie en geest regelen, tussen deze wereld en die wereld.

En volgens mij is het enige spirituele in de wereld om te leven in overvloed. Kijk gewoon naar het bestaan en haar overvloed. Waarom is het nodig dat er zoveel bloemen in de wereld zijn? Alleen

rozen zouden al genoeg geweest zijn, maar het bestaan is overvloedig: miljoenen en miljoenen bloemen, miljoenen vogels, miljoenen dieren – alles in overvloed. De natuur is geen ascet; ze is overal aan het dansen – in de oceaan, in de bomen. Ze is overal aan het zingen – in de wind die door de dennenbomen gaat, in de vogels...

Waarom zijn er die miljoenen zonnestelsels, waarvan elk zonnestelsel miljoenen sterren heeft? Er schijnt geen reden voor te zijn, behalve dat overvloed precies de aard van het bestaan is, dat rijkdom precies haar wezen is, dat het bestaan niet in armoede gelooft. Kijk naar de natuur, en je zult zien dat wat de mens heeft gedaan ertegenin gaat.

Wat ik probeer is om de mens terug naar zijn natuurlijke zelf te brengen. Ik zal veroordeeld worden, ik zal bekritiseerd worden. Elke religie, elke traditie, elke moraliteit, elke ethische code zal me gaan veroordelen. Dat verwondert me niet! Ik verwacht het, want wat ik zeg en doe zal juist de richting van het menselijk bewustzijn veranderen.

Ik denk niet dat je makkelijker kunt mediteren door jezelf te kwellen; integendeel, als je lichaam goed op zijn gemak is kun je makkelijker mediteren. Ik denk niet dat je kunt mediteren als je vast. Je kunt alleen aan voedsel denken en aan niets anders; je zult over voedsel dromen en niets anders. Maar als je goed gegeten hebt, goed gevoed bent, denk je niet aan voedsel – dat is niet nodig. Het lichaam is compleet verzadigd, het creëert geen enkele storing.

Plezierig leven, vreugdevol leven, is niet tegen meditatie. Het is echt de basisbehoefte van meditatie. Ik heb veel soorten asceten gekend maar ik heb nooit enige intelligentie in hen ontdekt, ik heb nooit enige creativiteit in hen gezien. Ik heb nooit in hun ogen een licht van het onbekende gezien, of in hun gebaren enige boodschap die niet door woorden gezegd kan worden. Ze hebben helemaal niets. Ze zijn gewoon aan het verhongeren – en ze kwijnen weg omdat dit het ego vervult, want hoe meer ze wegwijnen, hoe meer ze zichzelf kwellen, des te meer mensen komen er om hen te vereren.

Dit is volgens mij nou gewoon een krankzinnig hoofdstuk in de geschiedenis van de mensheid. Het moet gesloten worden. Het is tijd dat we aan een nieuw hoofdstuk beginnen – een natuurlijk, existentieel leven – dat bevestigt en een brug bouwt tussen het lichaam en de ziel... niet een muur maar een brug.

Het is niet nodig om enig conflict of oorlog te hebben. Met jezelf vechten gaat je niets brengen; je zult gewoon jezelf langzaam vernietigen. Al die zogenaamde heiligen van je zijn meestal mentaal gestoord, en ze hebben de hele mensheid ziek gemaakt.

Jouw vraag is een zinvolle. Steeds weer is aan mij gevraagd: “Spirituele mensen worden overal gerespecteerd, waarom wordt u overal tegengewerkt?”

Ik zei: “Er is maar één ding zeker: of zij zijn niet spiritueel, of ik ben niet spiritueel. We kunnen niet allebei spiritueel zijn, zoveel is zeker. En wat mij betreft, ik zeg dat zij ziek zijn, en ze worden vereerd door een zieke maatschappij.”

Het is een vicieuze cirkel: de maatschappij creëert de zieke heilige, de zieke heilige creëert de zieke maatschappij – en zo gaat het steeds maar door. Ik doe niet mee met die ziekte, die zogenaamde spiritualiteit. Ik ben gewoon een tevreden, vervuld menselijk wezen. Wat wil je nog meer? En wat kan spiritualiteit nog meer zijn?

We willen dat mensen vervuld en tevreden zijn, en deze reis naar tevredenheid, vervulling, verlichting moet beginnen bij het lichaam. Je kunt niet ergens anders beginnen. Je kunt alleen maar beginnen bij het begin. Je kunt niet de wortels ontkennen en gewoon doorgaan met de bloemen te prijzen. Je bloemen zullen sterven, en je zult deze moeten vervangen door plastic bloemen als er niet voor de wortels gezorgd wordt. Bestaat er enig conflict tussen de wortels en de bloesems? Het is hetzelfde sap – en je moet bij de wortels beginnen, want de bloemen zullen pas op het laatst komen.

Maar wat de mensheid betreft zijn we bijna gek geweest. We hebben nooit gezorgd voor de wortels, en we hebben het alleen maar over bloemen gehad. We hebben het over het niet gewelddadig zijn van mensen, het vol compassie zijn, liefdevol zijn – zozeer dat je jouw vijand kunt beminnen, zozeer dat je zelfs van je burens kunt houden. We hebben het over bloemen, maar niemand is geïnteresseerd in de wortels.

De vraag is: “Waarom zijn we geen liefdevolle wezens?”

Het is geen kwestie van liefdevol zijn tegen deze persoon, tegen die persoon, tegen de vriend, de vijand. De kwestie is of je liefdevol bent of niet. Hou je van je eigen lichaam? Heb je ooit de moeite genomen om je lichaam aan te raken met een liefkozing? Hou je van jezelf? Nee, al jouw religies leren je om je eigen lichaam te haten: er is iets mis met jou en je moet jezelf corrigeren; jij bent een zondaar en je moet een heilige worden. Hoe kun jij van jezelf houden? – je kunt jezelf niet eens accepteren. En dit zijn de wortels!

Ik zal je leren om van jezelf te houden. En als je van jezelf kunt houden, als jij je erin kunt verheugen om jezelf te zijn, zal jouw liefde zich vanzelf blijven verspreiden. Het zal een aura om je heen worden; je zult van je vrienden gaan houden, en op een bepaalde manier zul je ook van je vijanden gaan houden – want net zoals de vriend jou bepaalt, doet jouw vijand dit ook.

Dat doet me denken aan een recent voorval. In India, voordat er vrijheid in dit land kwam, was er een grote strijd gaande tussen Hindoes en Mohammedanen omdat Hindoes het land als één geheel wilden behouden, niet opgedeeld. Dat was in hun voordeel want zij waren de grootste religie. Als India niet opgedeeld was, dan hadden de Mohammedanen geen mogelijkheid om ooit aan de macht te komen; ze waren de tweede grootste religie.

De leider voor een niet opgedeeld India was Mahatma Gandhi, en de leider voor de verdeling van India en vóór een nieuw land, Pakistan voor de Mohammedanen, was Mohammed Ali Jinnah. Ze waren hun hele leven lang aartsvijanden.

In 1948 werd Gandhi doodgeschoten. Mohammed Ali Jinnah was nu gouverneur-generaal van Pakistan. Hij zat in de tuin toen het nieuws hem bereikte dat Gandhi was doodgeschoten. De persoon die het nieuws bracht had gedacht dat hij blij zou zijn om het te horen – dat zijn jarenlange vijand dood was. Maar hij stond verbaasd: Jinnah werd verdrietig, hij ging het huis binnen en zei tegen zijn secretaris dat hij niet gestoord wenste te worden. “Als Gandhi dood is, dan is veel van mij ook dood, want wij hebben elkaar gedefinieerd.”

Een groot inzicht – de vijand bepaalt jou ook, op dezelfde manier als de vriend jou bepaalt. Jinnah leefde nog maar een jaar, en hij zag er nooit meer zo gelukkig uit als vroeger, dit laatste jaar was alleen maar droefheid. Zonder Gandhi een leegte, een grote leegte... Een levenslange vijandschap is een relatie, een intense relatie. Dus iemand met inzicht zal ook van de vijand houden – niet om een of andere spirituele reden, maar om de eenvoudige reden dat hij hem definieert, hij is deel van zijn bestaan. Zonder hem zal er een leegte zijn die niemand anders kan opvullen.

Het gaat niet om “houd van je vijanden,” de manier waarop Jezus het zegt. Dat is gewoon egoïstisch: houd van je vijanden want jij bent een superieur spiritueel wezen, en hij is maar een gewoon menselijk wezen. Dus je houdt van hem en toont hem het ware pad van spiritualiteit. Maar dat is gewoon het vervullen van je eigen ego.

Ik zal ook zeggen: “houd van hem,” maar niet om dezelfde redenen. Ik zal zeggen: “houd van hem,” omdat hij jou definieert, hij is een deel van jou, net zoals jij een deel van hem bent – niet alleen de vriend, maar de vijand ook. Het maakt je niet “heiliger dan jij.” Het is een gewoon een inzicht in hoe de psychologie werkt.

Houd van jezelf.